

U CIUCCÈ, LA SCIGNA, U CANÈ E U VÓVÈ

A tiémpè antichè zè rètruànnè na séra sottè a la pagliéra u ciuccè, la scigna, u canè e u vóvè. Ognunè, naturalmèntè, zè facéva u lagnè dè la jurnata.

U ciuccè ‘ncumènza aštumannè u juornè ch’éva natè: “Eh, tè parè niéntè la vita mia...’A quannè so’ natè l’ómè mè sgrina ‘e fatija. Pè quattè filè ‘é sciénè m’abboffa ‘e taccaratè e sè ninamèntè nèn mè smóvè quannè issè dicè “ah!” so’ taccaratè ca nnè può ‘mmagginà, šta sèmpe umbrusè, ‘nté nu pochè ‘é paciènza... Diaminè è vére ca parlènè n’ata lénga... ma a furiè ‘e pratècà avéssa avuta capì ca purè nu ciuccè è dè carnè e ossa e tè’ nu corè ‘mpiéttè, inzómma...”

Rèspunnè la scigna: ”Sia malèdittè quillè juornè ca lasciai la furèsta, ‘nganalitè da la sbòbba fàcèla. Pènzavè:” ueh! Chištè ca chiamènè uommenè so’ proipa féssè, mè rialènè caramèllè e purè u gèlatè “, immécè mò...mò mè tòcca fa la féssa ogni mumèntè: mò p’u tiatrè e mò pè muštrà la faccia a lè criaturè rént’u sèrràgliè.”

U povèrè canè fa: “Proipa vu’ parlatè ca tènétè u paštè sèmpè prélibatè! E c’haglia dicèrè i’ pè chéllè quatt’ossa ‘e avanzè?”

U vóvè, pùurièllè ca tuttè suppòrta, scutava e ogni tantè gèràvè lè pallè ‘éll’uocchiè, tuornè tuornè.

-Éh, tu nèn parlè? - dicènnè l’autè anèmalè.- Sè ésištè u paradisè nuoštrè, sènz’altrè, là nu poštè tu u truvarrà!...-

Štuzzecatè ca fu, u vóvè fa: ” Ména mò, fènitèla mè parètè ciandèllè p’u mèrcatè!”

Zè Pèppè chè zè fumava la pippa, là ‘e rèmpèttè, ‘uardàttè u vóvè ‘nfaccia e u rèngraziàttè.

E rëvutatëzë all'aštantë, po' dicëttë: "Vu' vë crërëtë ca i' so' u mèglië, u patatèrnë, u rrë 'é chéšta tèrra.. ma i' vë dichë ca so' u cchiù fëssë 'é tuttë quantë vu' missë inziémë."

L'anëmaluccë zë 'uardannë 'n faccia crërënnëzë ca fussë n'ata trùuata dëll'ómë pë lë sfruttà cchiù assà ancóra e, tutt'inziémë, murmurannë: mmaèh!

Ma zë Pèppë sëcutattë: " Ca 'ncë crëravàtë , chéssa u sapëa. Émbè è proipa vérë, i' so cummë a tuttë vu' 'a quannë facivë la fëssarija 'é pigliarmë la fémmëna pë mogliëra. Scutate... Më 'nzuràïë e aviva fa u ciuccë pë tërà 'nnantë la carrëtta... Nascëttë la prima nénna e aviva piglià a fa la scigna pë la fa šta zitta.... Zë facënnë signurinë e aviva fa u canë, ruscëchiànnëmë l'ossa pë lë fa la dódda... Mò, a la vicchiaja, më lassa kë la scusa d'accompagnà la figlia pë ru spassë... e *pazientisco* cummë u vóvë *al quale con rispetto m'assomiglio*".

Mò ditëmë vu' s'è vérë oppurë nò ca štënghtë cumm'a vu'!"

Lë pòvërë anëmaluccë rëflëttënnë c'avëa rraggionë zë Pèppë e p'u dà curaggë zë facennë 'ncoppë 'na rësata.